

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 4, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: nauczyciel_1_4, do zastosowania z: uczeń_1_4 (materiały dla ucznia, pakiet 4), pomoc techniczna (tekturowa) nr 3 i 4: zestaw figur geometrycznych, pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl lub www.scholaris.pl: Na wycieczce (10_mat_na_wycieczce), Nasz elementarz.

Klasa I, edukacja polonistyczna, krąg tematyczny „Moja szkoła”

Temat: Wakacje w mieście, wakacje na wsi

Cele edukacyjne:

- doskonalenie umiejętności opowiadania na podstawie ilustracji,
- kształcenie umiejętności tworzenia grup wyrazów, które się rymują,
- kształcenie umiejętności pisania.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- opowiada na podstawie ilustracji,
- rozwiązuje zagadki,
- rysuje owale i laski.

Metody: burza mózgów, rozwiązywanie zagadek, ćwiczenia rytmiczne, ćwiczenia grafomotoryczne.

Formy pracy: praca indywidualna, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia* (pakiet 4).

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wita się z uczniami. Wprowadza temat dnia. Prosi, aby uczniowie przyjrzeni się obrazkom z zadania 1 z kart pracy. Następnie urządza burzę mózgów: uczniowie podają swoje skojarzenia dotyczące tego, jak jest latem na wsi, w małym mieście i w dużym mieście.

2. Uczniowie jeszcze raz przyglądają się obrazkom. Potem odgadują, czego dotyczą zagadki i wskazują te elementy na obrazkach.

Choć ma dziób,
nie jest to ptak.
Pływa też po wodzie,
choć łusek jej brak. (**łódka**)

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Pan stolarz z niej zrobi
szafkę, łóżko, biurko.
Przy mojej są kółka –
jeżdżę na niej w kółko. (**deska/deskorolka**)

Jest duży lub mały,
ale pełen wody.
Ma grotty, zjeżdżalnie,
świetne na przygody. (**aquapark**)

3. Nauczyciel rozmawia z uczniami o tym, co można robić w wakacje w mieście i na wsi. Pyta, czy są takie zabawy, w które można się bawić i w mieście, i na wsi (np. jeżdżenie na rowerze, jeżdżenie na deskorolce, rolkach, zabawa w podchody).

4. Uczniowie wykonują zadania 1 i 2 z karty pracy.

5. Nauczyciel zaprasza uczniów do części rekreacyjnej. Dzieci stają w kręgu. Nauczyciel informuje je, że będą wspólnie układać rymowankę o wakacjach. Dzieci przypominają, czym jest rym i podają przykłady rymów. Następnie jedna osoba podaje wyraz związany z wakacjami, a każda kolejna osoba musi wymyślić rym do tego wyrazu. Zabawa kończy się w momencie, gdy rymy zaczynają się powtarzać lub nie można niczego wymyślić. Uczniowie wspólnie wybierają rymy, które im się najbardziej podobają, i zapamiętują je. Z tych rymów na koniec może powstać dwuwiersowa rymowanka lub kilka rymowanek. Przykłady rymów: góry, chmury, ponury; morze, orze, Pomorze, pomoże; górze, chmurze, biurze. Przykłady rymowanek: *Zamiast siedzieć latem w biurze, lepiej lecieć gdzieś na chmurze; Jadę latem w góry i nie jestem już ponury; Kiedy jadę na Pomorze, widzę tylko piękne morze.*

6. Uczniowie skandują wymyśloną rymowankę najpierw po cichu, potem coraz głośniej i głośniej i znowu nieco ciszej, ciszej i zupełnie cicho.

7. Uczniowie wykonują zadania 3, 4 i 5 z karty pracy.

8. Uczniowie wracają do ławek. Nauczyciel tłumaczy zadanie domowe.

Klasa I, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Moja szkoła”

Temat: Wakacje w mieście, wakacje na wsi

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności klasyfikowania przedmiotów według danej cechy,
- kształtowanie umiejętności kreślenia i odnajdowania linii poziomych,

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

- kształtowanie umiejętności kreślenia i odnajdowania linii pionowych,
- kształtowanie umiejętności rozpoznawania stosunków przestrzennych: nad, pod, za, obok,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii,
- wprowadzenie pojęć *kartka* i *strona*.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- klasyfikuje przedmioty według danej cechy,
- kreśli i odnajduje linie poziome,
- kreśli i odnajduje linie pionowe,
- orientuje się w przestrzeni,
- rozróżnia kartkę i stronę.

Metody: rozmowa, metoda ćwiczeniowa.

Formy: praca zbiorowa, praca w grupach, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia* (pakiet 4), pomoc techniczna (tekturowa) nr 3 i 4: zestaw figur geometrycznych, komputer/tablet z dostępem do internetu, rzutnik multimedialny/ tablica multimedialna, pomoc multimedialna: *Na wycieczce (10_mat_na wycieczce)*; *Nasz elementarz*.

Przebieg lekcji:

1. Uczniowie wykonują zadania 1 i 2 z karty pracy.
2. Nauczyciel prosi, aby uczniowie wyjęli zestawy figur. Pyta, w jaki sposób można podzielić figury, i ustala razem z uczniami kryteria podziału (np. ze względu na rodzaj, kolor, kształt, wielkość, liczbę). Dzieli uczniów na grupy cztero- lub pięcioosobowe. Rozdaje grupom zestawy tekturowych figur. Następnie poleca dzieciom wybranie poszczególnych rodzajów figur, np. jedna grupa wybiera same czerwone figury, druga – same niebieskie, trzecia – same zielone itd. Po wykonaniu zadania uczniowie mieszają figury i nauczyciel podaje kolejne kryterium. Można też urządzić konkurs dla grup, wybierając dla wszystkich jedno kryterium. Grupa, która pierwsza ułoży figury w określony sposób, wygrywa.
3. Uczniowie wykonują pozostałe zadania z karty pracy.
4. Nauczyciel włącza pomoc multimedialną *Na wycieczce*. Uczniowie wykonują zadanie przy pomocy nauczyciela.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

5. Nauczyciel prosi uczniów o otwarcie *Naszego elementarza* i odszukanie obrazka przedstawiającego znaki drogowe. Pyta, na której stronie się on znajduje. Potem pyta, która jest to kartka. Później poleca dzieciom odszukanie rysunku przedstawiającego trzy świnki. Pyta, na której stronie znajduje się obrazek. A która to kartka? W ten sposób uczniowie poznają i utrwalają różnicę między kartką a stroną.

6. Uczniowie wykonują zadania 5 i 6 z karty pracy.

7. Nauczyciel tłumaczy zadanie domowe.

Klasa I, wychowanie fizyczne, krąg tematyczny „Moja szkoła”

Temat: Wakacje w mieście, wakacje na wsi

Cele edukacyjne:

- kształcenie poczucia przynależności do grupy,
- podniesienie ogólnej sprawności fizycznej,
- kształcenie szybkości i zwinności,
- utrzymanie prawidłowej postawy.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- właściwie reaguje na polecenia nauczyciela,
- przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas zajęć,
- aktywnie uczestniczy w zajęciach,
- wykonuje poprawnie ćwiczenia,
- sprawnie rzuca do celu.

Metody: metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: szarfy, woreczki gimnastyczne.

Przebieg lekcji:

1. Zbiórka. Nauczyciel sprawdza gotowość do zajęć. Uczniowie witają się wymyślonym okrzykiem. Nauczyciel omawia, co uczniowie będą robić na zajęciach. Przypomina zasady bezpieczeństwa podczas zabaw.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

2. Rozgrzewka – bieg truchtem dookoła sali lub boiska, przy czym na umówiony sygnał uczniowie biegną szybciej, a na kolejny sygnał – zatrzymują się. Zadanie jest powtarzane kilkakrotnie.
3. Ćwiczenia gimnastyczne – np. przysiady, podskoki, pajacyki. Nauczyciel pokazuje, jak poprawnie wykonać każde ćwiczenie, i podaje nazwę ćwiczenia.
4. Zabawa bieżna – berek. Nauczyciel wyznacza miejsce zabawy i prosi chętnego ucznia, aby rozpoczął zabawę.
5. Zmiana zabawy – berek z szarfami. Nauczyciel dzieli grupę uczniów na dwie drużyny. Jednej wręcza szarfy tego samego koloru. Drużyna bez szarf goni drużynę z szarfami i stara się zabrać szarfy. Zmiana drużyn.
6. Ćwiczenia w parach – uczniowie siadają naprzeciwko siebie. Jedna osoba jest lustrem, odbiciem drugiej, która pokazuje wymyślone gesty, ruchy. Zmiana w parach.
7. Nauczyciel rozdaje uczniom woreczki gimnastyczne i prosi, aby uczniowie nałożyli je na głowę i spróbowali przejść z wyprostowanymi plecami, tak aby woreczek nie spadł z głowy. Nauczyciel prosi, żeby iść bardzo powoli, potem szybciej i jeszcze szybciej. Za każdym razem, gdy woreczek spadnie, uczeń podnosi go i kładzie z powrotem na głowę.
8. Nauczyciel prosi, aby uczniowie usiedli w siadzie podpartym. Uczniowie kładą woreczki między stopami i próbują je podnieść wysoko w górę, tak aby nie wypadły. Uczniowie powtarzają ćwiczenie dwa lub trzy razy.
9. Nauczyciel dzieli grupę na dwa lub trzy zespoły. Każdy zespół ustawia się przed wyznaczoną linią, zawodnicy trzymają swoje woreczki. Nauczyciel omawia zadanie: należy wrzucić woreczek do wyznaczonego kosza lub pojemnika. Każdy rzut oznacza punkt dla drużyny. Zabawa jest powtarzana dwa lub trzy razy, po czym następuje liczenie punktów. Brawa otrzymują wszystkie drużyny.
10. Zakończenie zajęć. Zbiórka. Okrzyk.

Klasa I, wychowanie fizyczne, krąg tematyczny „Moja szkoła”

Temat: Wakacje w mieście, wakacje na wsi

Cele ogólne:

- rozwijanie sprawności fizycznej przez gry i zabawy,
- wyzwalanie radości i pozytywnych emocji.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- podejmuje próby chwytania piłki oburącz,
- reaguje na umówione hasła,
- współpracuje w zespole,
- podejmuje próby dobrej rywalizacji.

Metody: metoda zabawowa.**Formy pracy:** praca zbiorowa.**Środki dydaktyczne:** piłki.**Przebieg lekcji:**

1. Nauczyciel rozpoczyna lekcję od zabawy w Kolory (rzuty piłką do kolegi, koleżanki w parach lub w kole, z jednoczesnym wymawianiem nazwy wybranego koloru). Na umówione hasło, np.: „Czarny”, dziecko nie może złapać piłki. Jeżeli ją złapie, klęka na jedno kolano. Wstaje, gdy właściwie zareaguje na kolejny kolor.

2. Uczniowie grają w Raz, dwa, trzy Baba-Jaga patrzy. Nauczyciel wybiera jedną osobę chętną, która będzie Babą-Jagą. Baba-Jaga odwraca się plecami do pozostałych. Reszta uczniów ustawia się w pewnej odległości i kiedy Baba-Jaga jest odwrócona, podbiega do niej do momentu usłyszenia hasła: „Raz, dwa, trzy Baba-Jaga patrzy”. Wtedy uczeń odgrywający rolę Baby-Jagi odwraca się, a reszta stoi bez ruchu. Gdy któreś dziecko poruszy się, odchodzi na bok. Wygrywa ten, kto pierwszy dotrze do Baby-Jagi i dotknie jej ramienia. Zabawę można powtórzyć.

3. Zabawa w Stonogę. Nauczyciel prosi uczniów, aby ustawili się w jednym rzędzie. Każdy uczeń trzyma za ramiona ucznia, który stoi przed nim. Na sygnał nauczyciela rozpoczyna się marsz i piosenka (od prawej nogi, w wybraną stronę. Nauczyciel ćwiczy kierunki „w prawo”, „w lewo”): „Idzie sobie stonoga, stonoga, stonoga, aż się trzęsie podłoga, podłoga, hej!”. W chwili, gdy uczniowie dochodzą do wybranego punktu, cała grupa odwraca się, ostatni uczestnik staje się pierwszym i prowadzi grupę w inny punkt. Modyfikacja zabawy – według uznania nauczyciela – po dojściu do punktu, uczestnicy rozbiegają się, na sygnał nauczyciela wracają do rzędu, zamieniają się miejscami i powtarzają zabawę.

4. Zakończenie zajęć. Zbiórka. Okrzyk.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

